

tynd. Der maatte kun findes de to Sygdomme: Mavesaar og Blindtarmsbetændelse paa Afdelingen, alle andre Sygdomme blev forklaret derhen, at de led af en af disse Sygdomme. Og dog var han en begavet Mand, kultiveret og et hurtigt Hoved, men dette kom ikke frem paa Afdelingen.

Reisz var en bedre Lærer; han var saa at sige Terapien i smaa Kapitler, men ikke lidt lunefuld og ofte af et despotisk Væsen. Navnlig naar der var udenlandsk Lægebesøg, maatte han altid slaa sig til Ridder paa en af de underordnede Læger. Maaske var hans ujævne Væsen noget af de hæftige Ischias-Anfald, han led af.

Hans Forelæsninger var vel udformede og glatte, sirlige, med Tilstræbelse af Aplomb. I det hele maa man sige, at han var en pligtopfyldende Lærer, der mødte regelmæssig til sine Forelæsninger.— Dette var langt fra Tilfældet med andre af hans Kollegaer. Vi Studenter var vænnet til at kunne disponere over Tiden som Gædicken og Carl Lange skulde holde Forelæsninger i. Det var en Undtagelse, at de mødte.

Saxtorph var jo alt fra Begyndelsen af vor store Fjende, der havde undsagt os.— Vi undgik ham ogsaa, valgte andres Klinikker og Hospitalstjeneste. Han kunde som Universitetets Professor ikke nægte mig Adgang til hans Praktikantklinik, men han kunde være ganske rolig,

for saa stort var mit Mod ikke!

Derimod deltog jeg som alle Studenter i hans Demonstrationer paa Kirken. Dette var et amfiteatralsk Rum, der benyttedes baade til Kirke og Operationsstue paa det gamle Frederikshospital.

Han var meget brysk; alle rystede for ham, alle veg ud af hans Vej, hvor han gik og stod, og aldrig har jeg hørt ham tale et beroligende Ord til Patienten. Han opererede med Voksdugsmanchetter paa, saa man ser, at Antiseptikken var ikke hans stærke Side. Hans Brodersøn, Sylvester Saxtorph, var hans Reservelæge, og det gik ofte slemt ud over ham.

Det var en bevæget Tid at leve i. Jeg følte mig at staa i en Undtagelsesstilling og at jeg maatte gøre mine Sager godt, for at vore Modstandere ikke skulde hovere. Endelig oprandt 1ste Del af Embedseksamen. Efter den daværende Ordning skulde der aflægges Prøve i 4 Fag: Anatomi, Fysiologi, Farmakologi og Dissektion. Disse klarede jeg særdeles godt og havde nu samlet mig et godt Antal Points, der skulde tælles sammen med sidste Dels.

Frøken Gleerup gik det mindre heldigt, hun stod